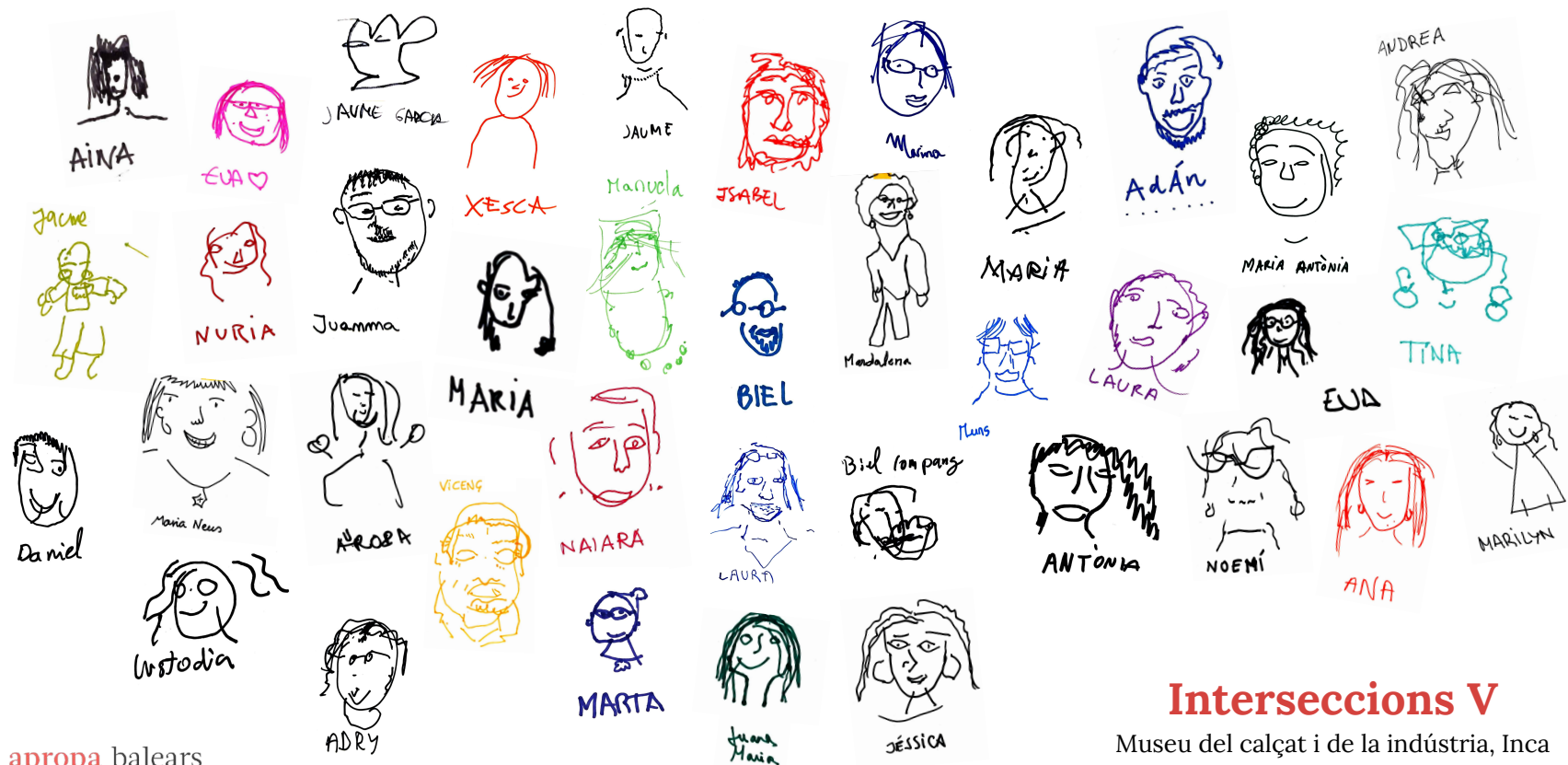

Interseccions V

Museu del calçat i de la indústria, Inca
Divendres, 10 de juliol de 2026

Ens ha fet molta il·lusió trobar-nos al Museu del Calçat i de la Indústria d'Inca i poder compartir aquest matí amb professionals dels sectors cultural, social i de la salut.

Un any més vos hem convidam a aturar una mica la màquina, escoltar-nos, conèixer-nos millor i reflexionar plegades sobre el punt en què ens trobam. Un espai on compartir inquietuds, detectar fortaleeses i explorar accions concretes que ens ajudin a continuar defensant la cultura com un bé essencial i un dret de totes les persones.

Una jornada participativa, que recull també la feina feta durant el curs a les Taules d'aprenentatge compartit, amb la voluntat de fer una passa més i transformar les reflexions en accions.

Com a llavors de petits grans projectes que esperam puguin germinar durant l'any vinent.

Gràcies a totes per ser-hi, per compartir el vostre temps i per aportar la vostra mirada i coneixements.

Esperam que hàgiu gaudit tant de la jornada com nosaltres.

Aquesta és la cinquena edició d'Interseccions. Com a novetat, des de la de l'any passat s'han convocat diverses sessions en línia entorn de dos eixos: Accessibilitat universal i Mediació.

Fins ara, Interseccions ha estat un espai de trobada i coneixença. I ho celebrem!

Des de fa un temps algunes veus demanen una passa més: passar a l'acció, provar, equivocar-se, perdre la por...

Per això, aquest any, el disseny de la jornada s'orienta cap a crear oportunitats de passar a l'acció, de promoure petits grups de treball per posar a prova prototips que facin de les interseccions entre els àmbits social i cultural font d'aprenentatge i transformació.

Aquest document recull una part de la conversa – tota seria impossible.

Servirà a les persones que heu participat de la jornada per recordar i descobrir què passava a la conversa del costat.

Et servirà a tu, que no vas poder venir, per fer-te una idea de la feina que hi hem fet.

Vos desitgem grans aprenentatges, tant si els prototips arriben a bon port com si no.

Perquè Interseccions no és només un nom atractiu per una trobada d'estiu. És una actitud per abordar el repte compartit de millorar la vida de les persones en situació de vulnerabilitat a través de la cultura.

INTERSECCIONS V

apropi cultura

Benvinguda i escalfament

Passaport *Tinder*

Baixar a terra

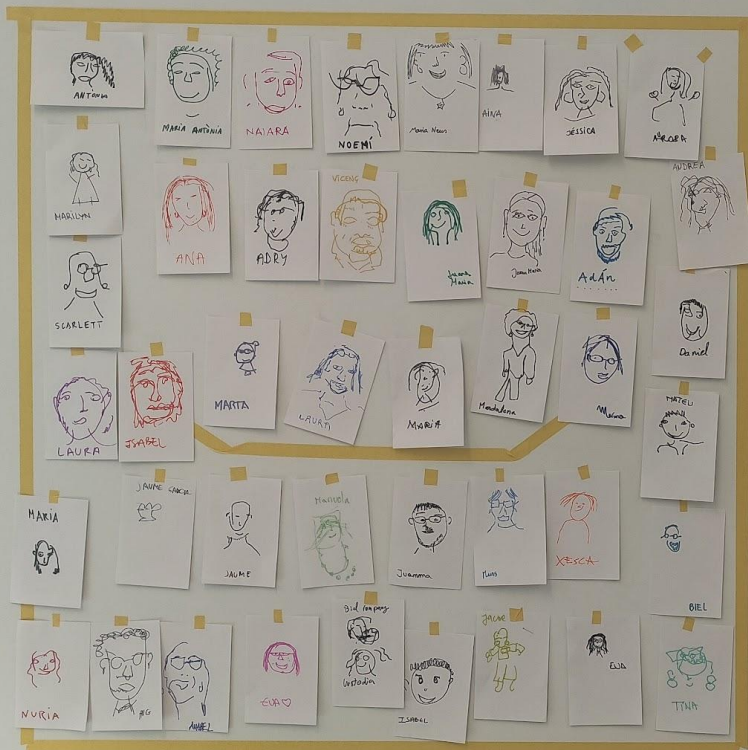
Descans

Matx

Expedient Apropa

Tancament

(Dinar)

– Juguem una estona?

Comencem amb un breu escaneig corporal per connectar amb cadascú.

Després un cercle i un repte: picar de mans amb completa sincronia amb la persona de la dreta i fer passar el *clap* per tot el cercle. Connectem amb l'altra i també amb el grup.

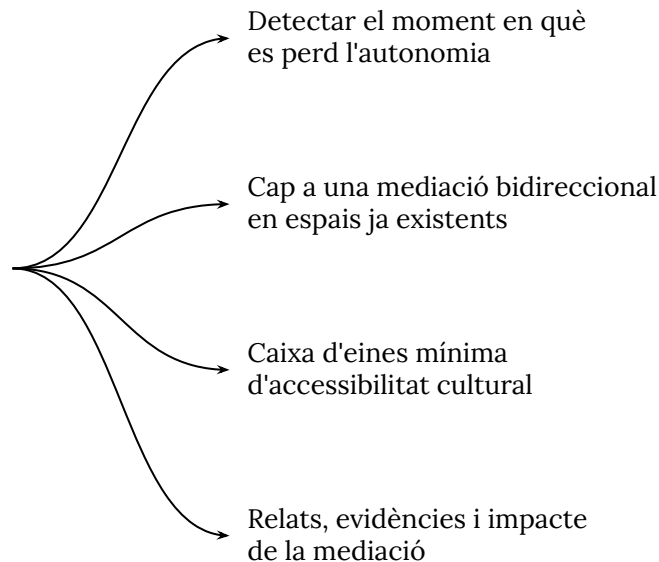
Continuem amb uns retrats a cegues. Fem parelles amb qui coneixem poc i, sense deixar de mirar-nos als ulls, ens fem un retrat. No s'hi val mirar el paper.

Fem dos retrats: un per al mural, l'altre per al passaport.

Durant una hora i mitja, l'activitat obre **quatre espais de conversa simultanis** perquè cada participant pugui triar on vol aportar o aprendre. En cada espai, una persona dinamitzadora acompanya el grup per anar convertint les idees compartides en una proposta amb continuïtat.

La llibertat de moviment entre converses —i fins i tot cap a converses espontànies fora dels espais formals— permet que les idees circulin i es vagin enriquint mútuament.

Al final fem una posada en comú on cada grup comparteix fins on havia arribat, no per tancar el treball, sinó per deixar-lo ben situat de cara als següents passos.

Com podem detectar els moments en què una persona deixa de sentir-se autònoma durant una experiència cultural?

De què xerram

Construir un mapa senzill dels punts de ruptura de l'accessibilitat, des que la persona decideix assistir a una activitat fins que torna a casa. L'accessibilitat no s'hauria de mirar només durant l'activitat cultural: cal pensar-la com una experiència completa —abans, durant i després.

Idees transversals a tenir en compte

La pèrdua d'autonomia pot aparèixer molt prest, fins i tot en el primer pas: quan la persona intenta accedir a la informació sobre l'activitat.

Si la informació no arriba bé, no és clara, o el procés per inscriure's o comprar entrades és complicat, l'autonomia ja es pot trencar abans que l'activitat comenci.

Moltes vegades no és la persona qui "té el problema", sinó que és l'entorn qui genera la dificultat: hi ha entorns discapacitants.

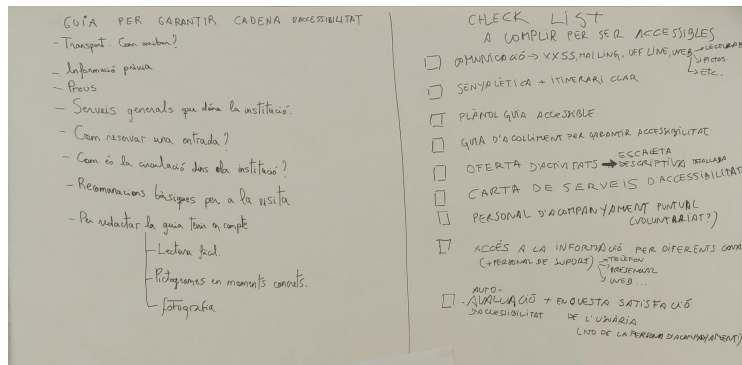
Apareix un cert cansament davant les iniciatives que queden només en projectes pilot o col·laboracions puntuals; es reclamen sistemes més comprovats, fiables i útils.

Propostes concretes recollides

- Un sistema d'avaluació de l'accessibilitat universal dels espais i activitats culturals, tancat i assessorat.
- Una eina, formulari o checklist per revisar l'activitat des del principi fins al final.
- Ja a la primera sessió d'accessibilitat (novembre) es proposava fer visible el recorregut complet —des del transport fins al seient del teatre o la sala d'un museu— i detectar tots els punts on es trenca la cadena d'accessibilitat.

El grup proposa dues eines complementàries per garantir la cadena d'accessibilitat al llarg de tota l'experiència cultural. La primera és una guia adreçada a les persones usuàries, amb informació clara sobre el transport, els preus, la reserva d'entrades, els serveis disponibles, la circulació dins l'equipament i les recomanacions per a la visita. Aquesta informació hauria d'incorporar lectura fàcil, pictogrames i fotografies.

La segona eina és una llista de comprovació perquè els equipaments revisin la seva accessibilitat: comunicació en diferents formats i canals, senyalística i itineraris clars, plànols i guies accessibles, descripcions detallades de les activitats, serveis d'acompanyament i vies diverses per demanar informació. El procés es completaria amb una autoavaluació de l'equipament i una valoració de les persones usuàries, no només de qui les acompanya.

Com podríem evitar que la mediació sigui una proposta unilateral cap al sector social i facilitar que sigui més bidireccional?

De què xerram?

Construir una relació més bidireccional entre entitats socials, equipaments, professionals de la cultura i col·lectius participants, evitant que l'experiència cultural sigui només una oferta des de la cultura cap al món social.

Dificultats identificades

Recursos econòmics, recursos humans i, sobretot, temps: la manca de temps condiciona molt la possibilitat de construir aliances reals.

El risc que la relació quedi reduïda a un catàleg d'activitats culturals oferides al sector social, sense conversa prèvia sobre necessitats, interessos, objectius o condicions de participació.

La diferència de llenguatges entre els dos sectors (mediació, participació, accessibilitat, inclusió o transformació no signifiquen el mateix a cada camp), que pot generar por d'equivocar-se.

Aliances i espais comuns proposats

Aprofitar espais que ja existeixen, en lloc de crear sempre estructures noves: taules d'entitats, espais comunitaris ja actius, esdeveniments culturals o socials, celebracions de barri (com Sant Jordi), estructures professionals ja vinculades a la mediació cultural o al treball social.

Co-dissenyar les experiències culturals des del principi amb les entitats socials, i no només oferir-les a posteriori, perquè encaixin amb els objectius dels programes socials i els itineraris de les persones participants (per exemple, dones que han patit violència masclista, joves en risc, persones sense llar).

El que ja funciona, segons les entitats

Escotar sense dirigir: revisar l'oferta conjuntament i deixar que siguin les persones qui decideixin i facin la reserva, no imposar-la.

Preguntes obertes i dinàmiques ("quin projecte vos fa ganes?") en lloc d'una escolta dirigida.

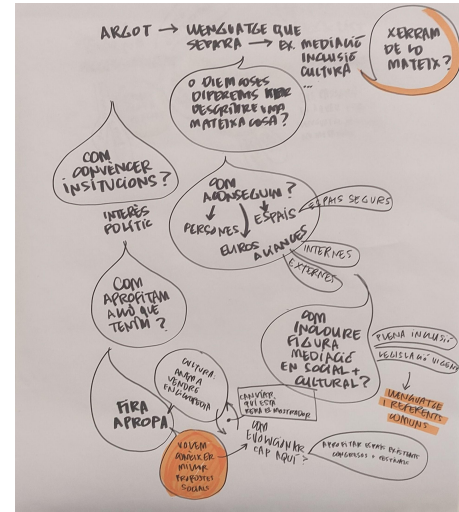
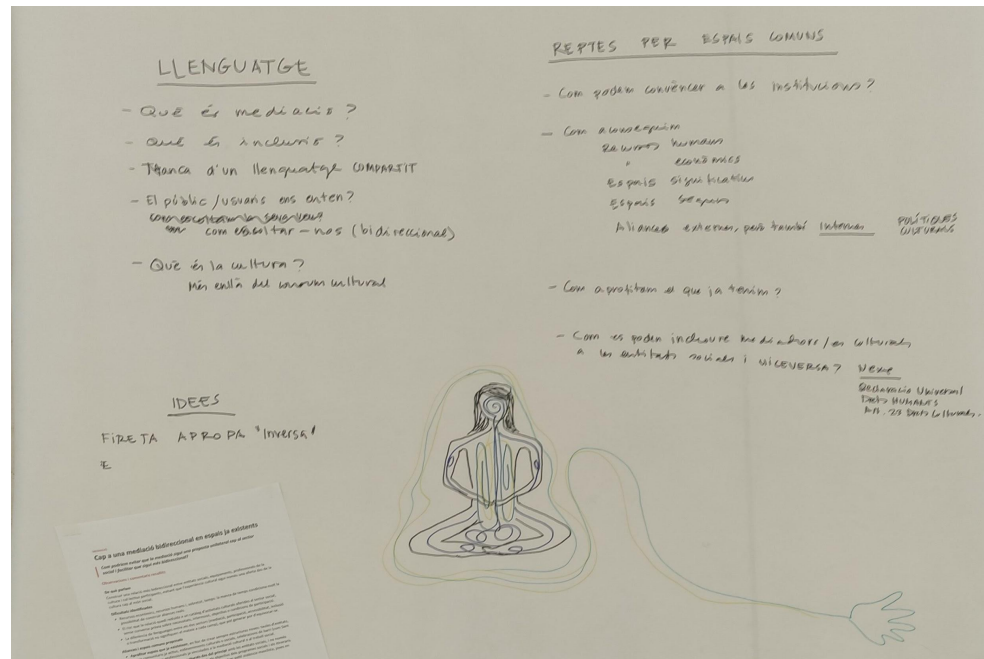
Compartir l'oferta amb pantalla gran i decidir plegats; a vegades no cal ni generar espais específics, n'hi ha prou amb activar la demanda quan sorgeix.

Contrapunt real: encara arriben grups poc preparats, o la persona que fa la reserva no és qui acompanya, cosa que pot fer perdre part del sentit del treball previ.

El grup identifica el llenguatge com una primera barrera per construir una mediació realment bidireccional. Conceptes com *mediació*, *inclusió* o *cultura* no sempre tenen el mateix significat per a les entitats socials, els equipaments i les persones participants. Per això, proposa crear un llenguatge compartit, comprovar si el públic entén els missatges i establir una escolta mútua que permeti anar més enllà del consum cultural.

També assenyalava la necessitat d'aprofitar espais comuns ja existents i d'implicar les institucions, amb recursos humans, econòmics i voluntat política. Com a possible acció, apunta una «Fireta Apropa» que faciliti la trobada entre agents socials i culturals, permeti reconèixer interessos compartits i generi noves aliances. La figura dibuixada, connectada amb una mà estesa, representa aquesta voluntat de vincle, interacció i obertura.

Cap a una mediació bidireccional en espais ja existents

Què m'agradaria trobar en un espai cultural?

De què xerram?

Un recurs senzill i realista —no una llista ideal impossible d'aplicar— perquè qualsevol equip cultural pugui començar a fer propostes més accessibles sense haver d'improvisar. La informació ha de ser real, clara i actualitzada constantment.

Idees transversals a tenir en compte

Moltes dificultats no les crea la persona, sinó l'entorn: cal revisar espais, informació, comunicació i acollida.

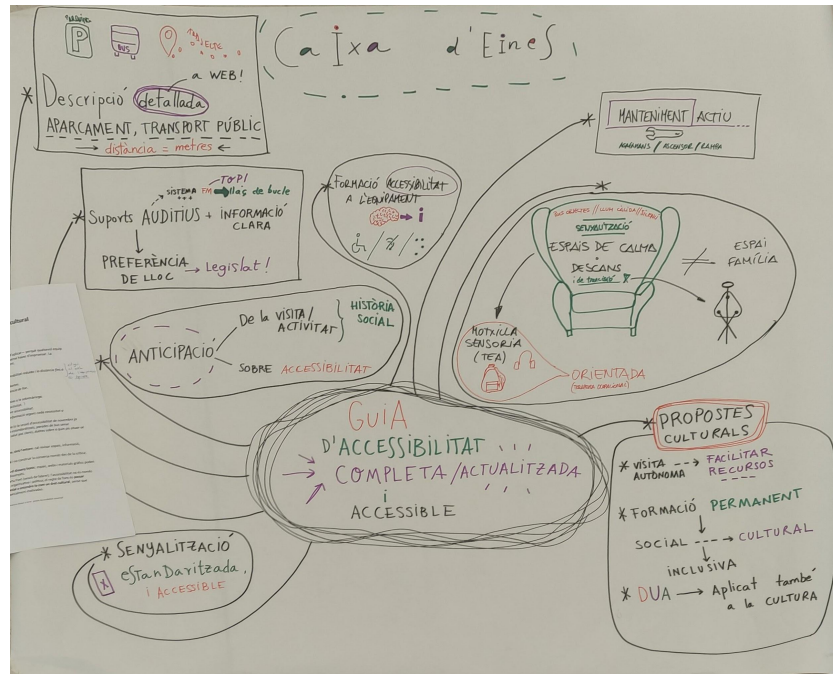
És important valorar el que ja es fa bé i no construir la conversa només des de la crítica; l'objectiu és millorar juntes.

L'accessibilitat no està renyida amb el disseny bonic: espais, webs i materials gràfics poden ser accessibles i, alhora, estar ben dissenyats.

L'accessibilitat no és només una qüestió tècnica, sinó cultural, organitzativa i política; el repte de fons és passar d'entendre-la com un servei especial a entendre-la com un dret cultural, sense que depengui només de persones especialment motivades.

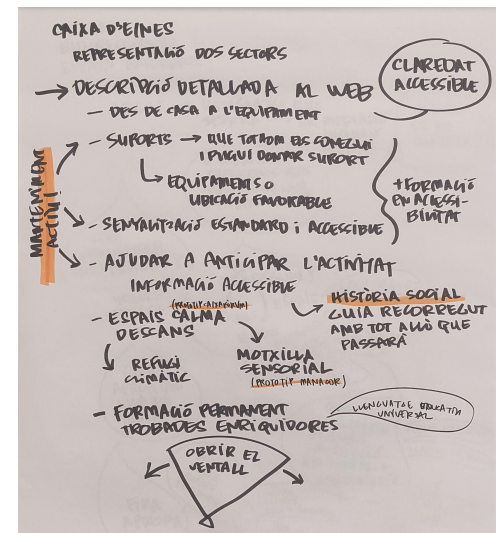
Propostes concretes recollides

- Indicar opcions d'aparcament per a persones amb mobilitat reduïda i la distància fins a l'activitat.
- Explicar si hi ha ascensor per accedir a diferents plantes.
- Oferir suports auditius o, si no és possible, preferència de lloc.
- Preveure zones de descans o per baixar l'estrès.
- Disposar de materials que ajudin a reduir l'angoixa o la sobrecàrrega.
- Oferir alternatives a les opcions habituals de l'activitat.
- Incloure en la web informació d'anticipació sobre accessibilitat.
- Una guia de recursos per saber on demanar informació segons cada necessitat o problemàtica.
- Senyalització clara, visible i no contradictòria (a la sessió d'accessibilitat de novembre ja s'apuntaven exemples: cartells de banys no estandarditzats, parades de bus sense destinació, ratlles de color dels centres de salut poc clares, dubtes sobre a quin pis situar-se al teatre).

El grup situa al centre una guia d'accessibilitat completa, actualitzada i fàcil de consultar. Aquesta hauria d'incloure informació detallada sobre aparcament i transport públic, amb distàncies en metres; suports auditius i informació clara; senyalització estandarditzada; manteniment actiu d'ascensors, rampes i altres elements; i formació específica en accessibilitat per als equips.

La caixa d'eines també incorporaria recursos per anticipar i viure la visita amb més autonomia: històries socials, espais de calma diferenciats dels espais familiars, motxilles sensorials amb orientacions d'ús i informació sobre les condicions reals de cada activitat. El grup reclama, a més, formació permanent entre els àmbits social i cultural, propostes que facilitin la visita autònoma i l'aplicació del disseny universal per a l'aprenentatge també dins la cultura.

Caixa d'eines mínima d'accessibilitat cultural

Com podem fer que el coneixement i les experiències viscudes de mediació ajudin a comunicar-ne el valor i a transformar les institucions?

De què xerram?

Cal legitimar i sostenir la mediació cultural fent visibles els projectes, les experiències positives i els resultats: no explicar activitats aïllades, sinó mostrar que aquestes pràctiques parteixen d'objectius, generen aprenentatges i poden tenir impactes reals en persones, entitats i institucions.

Tensions i necessitats de fons

Vocació vs. professionalitat: comunicar millor hauria de servir també per reforçar la dimensió professional, metodològica i d'impacte de la mediació, evitant que quedi reduïda a una activitat complementària o anecdòtica.

Es reclama més documentació, relats compartits, evidències i "literatura" que doni suport polític i institucional a la mediació com a pràctica estructural (sessió de febrer).

El valor dels relats en primera persona —de participants, professionals i entitats— per mostrar l'impacte real més enllà dels indicadors formals: relats, dibuixos, àudios, ràdio, pòdcast o altres formats senzills.

Preguntes que poden orientar la conversa

Com podem recollir experiències de mediació perquè ajudin a comunicar el seu valor?

Com poden aquests relats i evidències tenir capacitat d'incidència dins les institucions?

Quines experiències culturals recorden amb més intensitat les persones participants, i com els agradaria explicar-les?

Estam responent a una demanda real de les persones que participen en aquests espais, o partim sobretot de supòsits professionals?

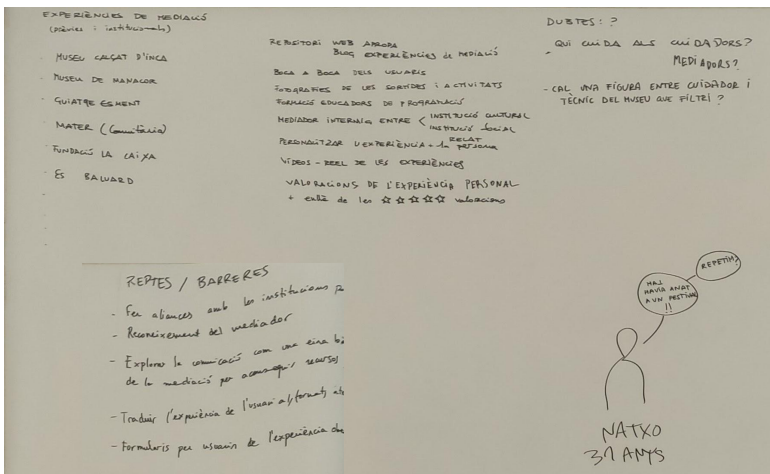
Possibles resultats

Un primer esquema d'un repositori de projectes i memòries de mediació.

Una col·lecció inicial de relats en primera persona.

Un conjunt de criteris per comunicar l'impacte de la mediació.

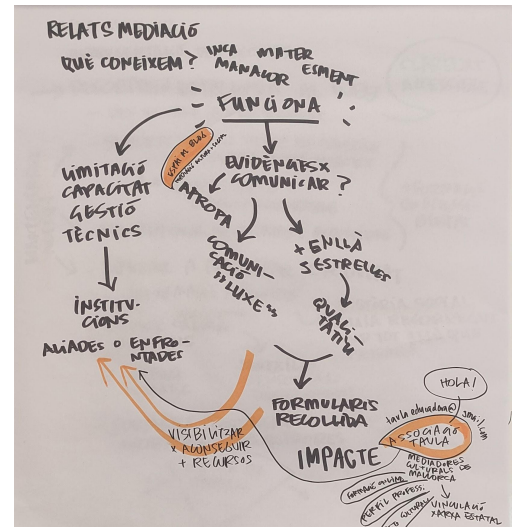
Un prototip d'activitat per recollir experiències durant la mateixa jornada.

El grup parteix d'experiències de mediació desenvolupades per diversos museus i entitats i proposa recollir-les en un repositori web compartit d'Apropa Cultura. Aquest espai combinaria fotografies, vídeos breus, relats en primera persona i valoracions qualitatives que anessin més enllà d'una puntuació amb estrelles. El testimoni dibuixat —«Mai havia anat a un festival! Repetim?»— exemplifica la capacitat d'aquests relats per mostrar l'impacte personal d'una experiència cultural.

La proposta també destaca el boca-orella entre les persones usuàries, la formació d'educadors i responsables de programació i la necessitat d'una mediació interna entre les institucions culturals i socials. Queden obertes preguntes sobre qui cuida les persones cuidadores, el reconeixement professional de la figura mediadora i la possible existència d'un perfil que faciliti la comunicació entre les persones acompanyants i els equips dels museus.

A continuació s'anima a les participants a moure's per la sala compartint els seus passaports amb la finalitat de trobar persones amb qui vulguin posar a prova prototips d'acció durant l'any.

Després de diverses rondes, es formen grups de diferents persones i a cada grup se li lliura un Expedient Apropa, una carpeta amb diferents preguntes per donar forma a la idea inicial de cada prototip.

Abans d'acabar, cada grup comparteix la feina feta amb un altre, que li dona feedback.

La proposta planteja crear un grup estable de persones amb perfils diversos que pugui provar i valorar els materials, les activitats i els espais dissenyats per museus, entitats culturals i institucions educatives. Es proposa que hi participin dues persones de cada perfil, amb l'objectiu d'incorporar mirades i necessitats diferents abans de posar en marxa els recursos o serveis.

El projecte requeriria un espai de contacte on les entitats culturals poguessin presentar les seves sol·licituds i entrar en relació amb les persones encarregades de validar els recursos. Les primeres passes serien crear aquest espai, constituir el grup i donar-lo a conèixer entre les entitats culturals. Per fer viable la proposta, caldria definir les condicions de participació —especialment si serà voluntària o remunerada— i tenir en compte possibles dificultats, com la falta de recursos humans o els canvis polítics.

- Museu d'Història de Manacor
- Es Baluard
- Museu Marítim
- Coordinadora Balear de Persones amb Discapacitat

La proposta consisteix a elaborar guies accessibles que expliquin l'experiència completa d'una activitat cultural, des de la preparació i el desplaçament fins a allò que les persones trobaran i faran durant l'activitat. Aquestes guies s'adreçarien especialment a persones per a les quals l'anticipació, les rutines, els vincles i el transport són elements importants per poder participar amb seguretat i motivació.

La proposta es podria aplicar a equipaments com teatres i museus, en col·laboració amb centres de dia, habitatges autònoms i altres serveis socials. A més d'elaborar les guies, es planteja investigar opcions de transport i explorar la possibilitat de compartir vehicles o recursos entre entitats.

Per posar-la en marxa, caldria connectar les entitats culturals i socials implicades, dedicar temps a preparar els continguts, cercar finançament per al transport i comptar amb l'assessorament de Clara en matèria de lectura fàcil. El procés també permetria identificar equipaments que ja disposen de materials semblants i detectar activitats en què, per les seves característiques, aquesta proposta no sigui viable.

- Maica – Mater
- Naiara – Teatre del Mar
- Eva – Es Baluard
- Alan i Xesca – ASPROM

La proposta explora la relació entre cultura, respir i conciliació. La idea és aprofitar els espais i les activitats culturals per programar, de manera simultània, sessions de treball i visites, tallers o actes culturals adreçats a persones amb TEA i al seu entorn personal i professional. Aquesta organització permetria optimitzar el temps i oferir espais d'acompanyament, respir i connexió.

La proposta entén l'art com una via per connectar amb les emocions i apunta la possibilitat d'incorporar tallers de mindfulness. Les activitats podrien desenvolupar-se en equipaments culturals, centres socials i educatius o espais públics diversos.

Com a primera passa, es proposa generar converses entre persones dels àmbits social i cultural, compartir experiències i establir contactes amb possibles espais. La proposta, però, queda oberta i necessita més desenvolupament per definir les activitats, les persones participants, el funcionament de les accions paral·leles i els recursos necessaris.

- Eva: representant del col·lectiu TEA.
- [Nom il·legible]: treballa amb persones amb discapacitat intel·lectual.
- Isabel: experta en mindfulness.
- Marta: entre l'àmbit social i l'àmbit cultural.

La proposta vol apropar l'obra i la trajectòria dels escriptors i les escriptores de Mallorca a persones que actualment tenen dificultats per accedir als seus llibres. Parteix d'una col·laboració entre la Fundació Mallorca Literària i la Coordinadora Balear de Persones amb Discapacitat, que aportarien els seus espais, coneixements i experiències.

Com a primera experiència, es planteja que el grup CLARA visiti la Casa Museu Llorenç Villalonga i, concretament, la cambra pròpia de Maria Antònia Oliver. La visita es podria complementar amb clubs de lectura fàcil, biografies accessibles i continguts en format d'àudio, de manera que l'aproximació a l'autora no depengui únicament de la lectura convencional de la seva obra.

La proposta encara ha de concretar com s'articularen aquests formats, quines adaptacions seran necessàries i com es repartiran les responsabilitats entre les dues entitats. La visita plantejada podria servir com a experiència pilot per valorar-ne el funcionament i explorar-ne l'aplicació a altres autors, obres o cases museu.

La idea general és prou clara, però caldria precisar:

- Si la visita del grup CLARA és una activitat pilot o una acció ja acordada.
- Si els clubs de lectura fàcil, les biografies i els àudios són diferents línies de treball o recursos complementaris dins una mateixa experiència.
- Quin paper assumirà cadascuna de les dues entitats en l'adaptació dels continguts i en l'acompanyament de les persones participants.
- A quines necessitats concretes d'accés es vol donar resposta, més enllà de la referència general a les persones que actualment no poden accedir als llibres.

La proposta vol complementar la col·lecció del Museu de l'Educació incorporant testimonis de persones que varen passar per l'educació especial durant les èpoques històriques en què se centra el museu. D'aquesta manera, el relat museístic podria incloure experiències personals que actualment hi estan poc representades.

El projecte es desenvoluparia mitjançant la col·laboració del Museu de l'Educació amb ASPAS, Mater i altres entitats interessades. Aquestes entitats podrien ajudar a identificar persones disposades a compartir els seus records, i també documents, objectes o altres materials relacionats amb la seva experiència educativa.

Vicenç, com a responsable del museu, prendria inicialment la iniciativa de posar en contacte els agents i ajudar a madurar la proposta. A partir d'aquí, caldria definir com es recolliran, conservaran i utilitzaran els testimonis dins el museu.

- Mateu – ASPAS.
- Vicenç – Museu de l'Educació.
- Jaume – Mater.

La proposta consisteix a organitzar, durant el mes d'octubre, diverses trobades culturals per a persones grans en equipaments de diferents llocs de Mallorca. Amb un format interactiu inspirat en les cites ràpides, les participants es coneixerien a partir dels seus interessos i afinitats culturals. Això els podria permetre trobar persones amb qui compartir visites a museus, exposicions, concerts o altres activitats. La iniciativa prendria com a referència l'1 d'octubre, Dia de la Gent Gran.

Els equipaments adherits haurien de facilitar una participació còmoda i accessible, amb mesures com accessibilitat auditiva, informació clara, suport en l'ús de la tecnologia i prou cadires per poder fer aturades i descansar.

Les primeres passes serien definir el projecte, cercar equipaments interessats i preparar una estratègia de difusió. Els serveis d'atenció domiciliària, les entitats de gent gran i els treballadors socials dels centres de salut podrien ajudar a arribar a persones que habitualment no participen en activitats culturals. Un dels principals reptes serà aconseguir prou participació i superar les dificultats per fer arribar la convocatòria al conjunt del col·lectiu.

- SAD.
- Esment Gent Gran.
- Museu del Calçat i de la Indústria d'Inca.
- Fundació Miró Mallorca.

- Com es recolliran les preferències culturals de les persones participants.
- Com es formaran els matches.
- Si les trobades seguiran un mateix model o cada equipament les podrà adaptar.
- Com es facilitarà que les relacions iniciades durant les trobades tenguin continuïtat.
- El final de la darrera anotació del primer pas, que no apareix a la fotografia.

La proposta vol reduir l'escletxa digital que dificulta que algunes persones, especialment les persones grans o amb poca formació digital, coneguin i aprofitin l'oferta cultural. L'objectiu és augmentar la seva autonomia durant tot el recorregut: cercar una activitat des de casa, entendre'n la informació, inscriure-s'hi i arribar a l'equipament cultural.

Per aconseguir-ho, es planteja oferir cursos bàsics de navegació per internet i elaborar recursos senzills, com un manual del cercador d'Apropa Cultura i vídeos que mostrin pas a pas com cercar i utilitzar els recursos culturals. La proposta hauria de tenir en compte tant les activitats en grup com les opcions individuals, com també els diferents interessos culturals de les persones participants.

La iniciativa també parteix de la necessitat de millorar la coordinació entre les institucions socials i culturals. Compartir les programacions, identificar punts en comú i connectar les activitats podria facilitar que la informació arribés a persones de diferents edats i perfils. Encara cal definir qui elaborarà els materials, qui impartirà la formació i com s'acompanyarà les persones perquè l'accés digital es tradueixi en una participació cultural efectiva.

- SAD preventiu i comunitari.
 - CaixaForum Palma.
 - ASPAYM Balears.
 - Museu d'Història de Manacor.
 - Fundació Sant Joan de Déu i famílies.
-
- Qui elaborarà el manual i els vídeos.
 - Qui impartirà els cursos i oferirà l'acompanyament.
 - A quines persones o col·lectius s'adreçarà prioritàriament la iniciativa.
 - Com es connectarà l'aprenentatge digital amb l'assistència efectiva als equipaments.
 - Com s'organitzarà la coordinació i el repartiment de responsabilitats entre les institucions.

La proposta vol impulsar un projecte cultural en què persones vinculades a entitats de salut mental, discapacitat intel·lectual i discapacitat amb necessitats de suport d'alta intensitat comparteixin una experiència amb el públic general. Després d'un recorregut cultural o d'una exposició, totes les persones participarien conjuntament en una dinàmica que facilités la relació i la creació compartida.

La iniciativa cerca anar més enllà del consum cultural i reconèixer les persones participants com a protagonistes i creadores. Mitjançant la interacció amb el públic general, es vol afavorir una integració real, reforçar la motivació i l'empoderament i donar visibilitat al seu potencial creatiu.

El projecte reuniria Mater, Amadiba i Aldaba, amb la participació de Connecta Cultura i altres agents. Els projectes «AFTER» i «MIRADES» podrien servir com a referents. Per desenvolupar la proposta serien necessaris espais físics de connexió on les entitats, les persones participants i el públic general poguessin trobar-se i crear plegats. Encara cal concretar el format de la dinàmica, els rols, els recursos i les passes per posar-la en marxa.

- Mater – Aurora.
 - Amadiba – David.
 - Aldaba – Jéssica.
 - Connecta Cultura – Tina Codina.
 - Maria Antònia Aloy.
-
- El contingut i el funcionament de la dinàmica posterior al recorregut o l'exposició.
 - Com es transformarà aquesta activitat inicial en un projecte de creació.
 - El paper de cada entitat i dels agents culturals.
 - Els espais, el calendari i els recursos necessaris.
 - La primera passa per a posar en marxa la col·laboració.

Durant la jornada ja ens vàreu aportar idees sobre com donar continuïtat a Interseccions durant l'any: el format de les trobades (presencials, en línia o híbrides), la seva periodicitat o quins espais, **tant culturals com socials**, les podrien acollir.

Ara volem fer una passa més. Perquè aquests espais de trobada, de treball i d'aprenentatge compartit no acabin aquí, necessitam que també **vos els faceu vostres, els impulseu i els feu créixer**.

Per poder definir com donar recorregut a totes aquestes propostes al llarg de l'any, vos demanam que respongueu aquesta pregunta:

Què necessitau per part d'Apropa Cultura per continuar avançant?

Escoltar-vos ens ajudarà a definir com podem seguir acompanyant aquest camí.

